

ΟΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΙΟΣ

ΠΕΓΚΙΝΑ
η Βασίλισσα
των Δεκά

karX

Στόν Ποσειδῶνα

ΠΑΝΩ στόν πλανήτη Ποσειδῶνα, ἓνα ἀπό τοὺς πιὸ μεγάλους καὶ πιὸ παράξενους πλανήτες τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, συμβαίνουν ἀλόκοτα πράγματα.

Ἐνα περίεργο ἀνάκτορο εἶναι χτισμένο ἀπὸ μέταλλο καὶ σκούρο μάρμαρο, πάνω στὶς ἀπέραντες πέτρινες καὶ ἀμμόδειες ἐρήμους ποὺ σκεπάζουν τὸν πλανήτη. Μέσα στὸ ἀνάκτορο αὐτὸ κυκλοφοροῦν τερατώδη ὄντα, πλάσματα ποὺ μοιάζουν μὲ μεγάλα μυρμηγκία, ποὺ περπατοῦν ὀρθία στά πίσω τους πόδια!

Εἶναι οἱ φρουροὶ καὶ οἱ ὑπηρετές τοῦ ἀνακτόρου. Οἱ ἀφέντες τοῦ ἀνακτόρου εἶναι συγκεντρωμένοι μέσα σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα, καθισμένοι γύρω ἀπὸ ἓνα στρογγυλὸ τραπέζι.

Εἶναι ἔντεκα. Δέκα ὑψηλῶσσωμοι, μυώδεις καὶ ρωμαλέοι ἄντρες καὶ μιὰ ὁμορφὴ γυναίκα.

Οἱ ἄντρες εἶναι ντυμένοι μὲ στολές, ποὺ μοιάζουν μὲ τὶς ἐφαρμάστες στολές τῶν Ὑπεραιθρώπων, μὲ τὴ διαφορά πὼς εἶναι πράσινες. Στὸ στήθος τοῦ καθενὸς εἶναι κεντημένος ἀπὸ ἓνας ἀριθμὸς ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 10.

Ἡ γυναίκα εἶναι ἓνα ὁμορφοκορίτσι, μὲ ἔλκυστικά, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως σατανικά

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

χαρακτηριστικά και μάτια που σπιθίζουν από κακία.

Ἡ στολή που φορεῖ μοιάζει με τὴ στολή τῆς Ἀστραπῆς, ἀλλὰ καὶ πάλι τὸ χρῶμα εἶναι πράσινο ὅπως καὶ τῶν δέκα ἀνδρῶν.

Τὸ κορίτσι εἶναι καθισμένο στὸ κεφάλι τοῦ τραπέζιου καὶ μιλάει στοὺς ἄντρες, σὲ τέλεια ἀγγλικὴ γλῶσσα:

— Φίλοι μου, τοὺς λέει, ἦθε ἡ ὤσα νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ὄνειρό μας! Σὲ λίγο φεύγουμε γιὰ τὴ Γῆ! Σὲ λίγο θὰ ἀντιμετωπίσουμε τοὺς Ὑπερανθρώπους καὶ θὰ τοὺς ἐξοντώσουμε καὶ τότε ἡ Γῆ θὰ εἶναι δική μας! Θὰ γίνῃ ἀποικία τοῦ λαοῦ τοῦ Ποσειδῶνος!

— Θὰ μπορέσουμε ὅμως, Ρεγκίνα, νὰ τὰ βγάλουμε πέρα με τοὺς Ὑπερανθρώπους; ῥωτᾷ ἓνας ἀπὸ τοὺς δέκα ἄντρες πού ἔχει στὸ στήθος του τὸν ἀριθμὸ 2.

— Θὰ μπορέσουμε, Δύο! ἀπαντᾷ ἡ Ρεγκίνα. Ξεχνᾷς τὴν προέλευσί μας καὶ τίς ὑπερφυσικὲς ἰδιότητες με τίς ὁποῖες εἴμαστε προικισμένοι! Ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἡ μνήμη σου ἔχει ἐξασθενήσει, θὰ διηγηθῶ πάλι τὴν ἱστορία μας!

Ὅπως ξέρετε, εἴμαστε ἄλλοτε ἄλλοι μας, ὅπως οἱ ἄλλοι κάτοικοι τοῦ Ποσειδῶνος, μεγάλα ἕντομα, σὰν ὑπερφυσικά μυρμηγκία. Ἐντομα ὅμως με ἀνάπτυξι καὶ πολιτισμό! Βασιλιάς μας ἦταν ὁ πατέρας μου, ὁ Χουίξκρου, πού δὲν ζῆ πιά... Ἦταν ἓνας σοφὸς ἐπιστήμων ὁ πατέρας

μου καὶ εἶχε κάνει μεγάλες καὶ θαυμαστὲς ἀνακαλύψεις. Μιὰ μέρα σκέφτηκε νὰ κάνῃ κάτι πρωτοφανές καὶ πρωτόκουστο. Σκέφτηκε νὰ δώσῃ στὸ λαὸ τοῦ τῆ μορφῆ τῶν κατοίκων τῆς Γῆς, γιὰτὶ ἡ μοοφῆ αὐτὴ εἶναι τελειότερη καὶ θὰ βοηθοῦσε τοὺς κατοίκους τοῦ Ποσειδῶνος νὰ κατακτήσουν τὸ Σῦμπαν! Ἄρχισε ἀμέσως τὰ πειράματά του. Διᾶλεξε ἑμένα, τὴν κόρη του, καὶ ἑσᾶς δέκα ἀπὸ τοὺς πιὸ ἱκανοὺς, πιὸ δυνατοὺς πιὸ ἔξυπνοὺς ὑπηκόους του! Ἐπειτα ἀπὸ προσπάθειες πού κράτησαν, πολλὰ χρόνια, ὁ πατέρας μου πέτυχε! Κατῶρθωσε νὰ μᾶς μεταβάλῃ σὲ ἀνθρώπους προικισμένους με ὑπερφυσικὲς ἱκανότητες, με ἀπίστευτη δύναμι καὶ με τὴν ἰδιότητα νὰ πετοῦν. Ἀπέραντοι ὀρίζοντες ἀνοίγονταν τότε, γιὰ τὴ φυλή μας! Γιὰ σκεφθῆτε! Θὰ γινόμαστε μιὰ φυλὴ Ὑπερανθρώπων, στὴν ὁποία κανένας λαὸς τοῦ κόσμου δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἀντισταθῆ! Μά, δυστυχῶς, ὁ πατέρας μου, ὁ μεγάλος Χουίξκρου, πέθανε ξαφνικά, πρὶν συνεχίσῃ τὸ ἔργο του καὶ πρὶν προλάβῃ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικὸ τῆς μετατροπῆς μας σὲ ἀνθρώπους! Ὅσο κι' ἂν προσπαθῆσαμε ἀπὸ τότε, δὲν κατορθώσαμε νὰ ἀνακαλύψουμε τὸ μυστικὸ αὐτό!

Ἡ Ρεγκίνα, σωμαίνει γιὰ μερικὲς στιγμὲς, κουνάει τὸ κεφάλι τῆς καὶ συνεχίζει:

— Δὲν πειράζει ὅμως! Εἶ

μάστε έντεκα και έχουμε να αντιμετώπισουμε μόνο πέντε 'Υπερανθρώπους! Οί δυνάμεις μας— σύμφωνα με τις πληροφορίες που μάς έφερε ο 'Ενα από τη Γή, όπου πήγε μεταμφιεσμένος— είναι τόσο μεγάλες όσο και των 'Υπερανθρώπων! 'Επομένως ή νίκη θα είναι με τó μέρος μας. Θα έπιτεθούμε αιφνιδιαστικά έναντίον των 'Υπερανθρώπων και θα τούς τσακίσουμε, πριν προλάβουν να αντίσταθούν! 'Επειτα, θα αναγκάσουμε τούς ανθρώπους να υποταχθούν και να γίνουν σκλάβοι μας! Έϊστε έτοιμοι για να ξεκινήσουμε;

— Μια στιγμή!, λέει ο 'Ενα. Ξέχασα να σας πώ ότι ο 'Ελ Γκρέκο, ένας από τούς 'Υπερανθρώπους, χρησιμοποιεί και έπιστημονικά μέσα στίς μάχες του! Θάπρεπε ίσως να πάρουμε μαζί μας κι έναν έπιστήμονα!

— Δέ χρειάζεται!, λέει κοφτά ή Ρεγκίνα. Τά σώματά μας είναι άτρωτα! Έμπρός! 'Ακολουθήστε με!

Χτυπάει τά πόδια της χάρμω, άπογειώνεται και βγαίνει πετώντας από ένα άνοιχτό παράθυρο. Οί άλλοι τήν ακολουθούν.

Σάν έντεκα μεγάλα πράσινα πουλιά, ή Ρεγκίνα και οί δέκα πετούν όλοταχώς προς τά πάνω, με κατεύθυνση τή Γή!

'Η μεγάλη περιπέτεια άρχίζει! 'Ο θάνατος ταξιδεύει

γοργά έναντίον τής 'Ανθρωπότητας!...

Ρεγκίνα
και... 'Ελχίνα!

ΜΕΣΑ στο μεγάλο σαλόνι του σπιτιού των 'Υπερανθρώπων, ο Κοντοστούπης κι ή 'Ελχίνα, ή άσχημη πρώην βασίλισσα των Μερών με τó πράσινο ρυτιδωμένο πρόσωπο, έχουν στήσει τρικούβερο λακριντί.

'Η 'Ελχίνα σκουπίζει τó πάτωμα, ενώ ο Κοντοστούπης μιλάει άσταμάτητα, σάν να έχη πάθει κάτι ή γλώσσα του και δέν μπορεί να τήν συγκρατήσει!

— 'Ελχίνα, λέει στήν άσχημη σύντροφό του, ήθελα να σε είχα κοντά μου τήν ώρα που μου έπετέθη τó Μεγάλο Ρομπότ, στή Μαρμαρίνη Πολιτεία των Καγκουάρε! (*) Μά άρπάζει με τίς άτσάλινες χερούκλες του και με σηκώνει ψηλά, για να με χτυπήσθ κάτω και να με διαλύσει! «Μή!, τού λέω άγρια. 'Αφσέ με ήσυχο γιατί θα με κάνης να θυμώσω!»

— Λοιπόν, λοιπόν; λέει ή 'Ελχίνα σταματώντας τó σκουπίσμα. Τί έκανε τότε τó ρομπότ;

— Έκανε τήν άνοησία να άψηφήσ τά λόγια μου! λέει ο Κοντοστούπης περφρονη-

(*) Διάβασε τó τεύχος 71, που έχει τόν τίτλο: «'Ο 'Υπερέλληνας τιμωρεί».

τικά. Δεν ήξερε—φαίνεται—
 με ποιόν είχε να κάνει! «Θά
 σε σκοτώσω!» μου λέει.

— Λοιπόν, λοιπόν; κάνει
 με αγωνία ή Έλχίνα. Τί έγι-
 νε τότε, άραϊε μου Κοντο-
 στούπη;

— Τότε, άραϊά μου Έλχι-
 να, ο Ύπερελληνας του έδω-
 σε μιά στο κεφάλι και τó ρο-
 μπότ σωριάστηκε χάμω!

Τό πρόσωπο τής Έλχίνας
 μορφάζει με άπογοήτευσι σαν
 πράσινο ζαρωμένο μπαλονά-
 κι!

— “Ωστε δεν έσκότωσες
 εσύ τó ρομπότ, λέει γυρίζον-

τας τήν πλάτη της και συνε-
 χίζοντας τó σκούπισμα.

— “Όχι, λέει ο Κοντοστού-
 πης. Γιατί νά θάμω τά χέ-
 ρια μου στο αίμα ενός πλα-
 σματος, όταν μπορώ νά τó ά-
 ποφύγω αυτό; Εξάλλου, ο
 μεγάλος Κοντοστούπης δεν
 καταδέχεται νά χτυπήση ένα
 παλιορομπότ! Δέν... δέν...
 δέν... δέν... Άγιοι Πάντες!
 “Η τά μάτια μου με γελούν ή
 ένας άγγελος ήρθε νά με έ-
 πισκεφή! Θεουλάκη μου! Τί
 όμορφιά είναι αύτή;

“Η Έλχίνα γυρίζει ξαφνι-
 ασμένη και τó γελοίο στόμα
 της άνοίγει μιά σπιθαμή!

Άπό ένα άνοιχτό παράθυ-
 ρο, μιά μορφή μπαίνει στο
 σαλονι πετώντας και προσ-
 γειώνεται με χάρη μπροστά
 στον Κοντοστούπη. Είναι ή
 Ρεγκίνα! Τά όμορφα μάτια
 της σπιθίζουν από κακία και
 θρίαμβο και οι γροθιές της
 ναι σφιγμένες.

Τό πρόσωπο τού νάνου
 λάμπει από χαρά.

—Φτού, φτού, φτού, νά μη
 σέ ματιάσω, κορίτσι μου!
 λέει. Τί όμορφιά είναι αύτή;
 Νά σ' έχη καλά ή μαμά σου,
 που σέ γέννησε! Νά... “Ωχ!
 Πεθαίνω!

“Η μιά γροθιά τής Ρεγκί-
 νας ύψώνεται άπότομα και
 χτυπάει τó νάνο στο σαγόνι
 με τόση δύναμι, ώστε ο Κον-
 τοστούπης κάνει μιά δλόκλη-
 ρη στροφή στον άέρα και
 βροντάει χάμω, όπου μένει ά-
 κίνητος, ζαλισμένος και κα-
 τατρομαγμένος σαλεύοντας
 τó κεφάλι του δεξιά κι' άρι-

Και τότε ή Έλχίνα κατεβάζει
 τή σκούπα της στο κεφάλι τής
 Ρεγκίνας!

στερά, με τὸν πιὸ χαζὸ τρόπο, πού θά μπορούσε νά φαντασθῆ κανεὶς!

— Ποιά... ποιά... ποιά εἶσαι; τραυλίζει. Ὦχ τὸ σαγονάκι μου! Ὦχ, ἡ καρδούλα μου! Πόσο... ἑλαφρὸ εἶναι τὸ χεράκι σου, κορίτσι μου!

— Εἶμαι ἡ Ρεγκίνα!, λέει ἄγρια ἐκείνη. Καὶ ἦρθα ἐδῶ, στὴ Γῆ, μαζί με τοὺς Δέκα, γιὰ νά τσακίσω τοὺς Ὑπεράνθρωπους! Πού εἶναι; Δὲν τοὺς βλέπω πουθενά!

— Ἡ... ἡ Ρεγκίνα!, τραυλίζει ὁ Κοντοστούπης πλημμυρίζοντας ἀπὸ ἓναν ἀπέραντο τρόμο. Χάνομαι! Σβήνω! Διαλύομαι! Πεθαίνω! Ὦχ.

Ἐνῶ ἡ Ἐλχίνα στέκεται μαρμαρωμένη, κυττάζοντας με ἀπερίγραπτη... χαζομάρα τῆ Ρεγκίνα κι' ἐνῶ ὁ Κοντοστούπης μένει πάντα ξαπλωμένος χάμω τρίβοντας τὸ σαγόνι του, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα προχωρεῖ ἀπειλητικὰ πρὸς τὸ μέρος του.

— Θά μού πῆς πού εἶναι οἱ Ὑπεράνθρωποι ἢ θά σέ λυώσω σὰν σκυλιῆκι, παλιόνανε; λέει με θυμό.

— Ἐ, τί; κάνει ὁ Κοντοστούπης. Οἱ Ὑπεράνθρωποι; Δὲν ξέρω, Ρεγκίνα μου! Νά σέ χαρῶ, Ρεγκινούλα μου! Δὲν ξέρω! Βγήκαν γιὰ νά κάνουν ἓναν περίπατο! Νά σέ χαρῶ! Μὴ κι' ἔχω ἀδύνατη καρδιά καὶ πάθω καμμιά συγκοπή! Μή!

Ἡ μπότα τῆς Ρεγκίνας σπκῶνεται καὶ κατεβαίνει με

Ἡ Ρεγκίνα καὶ ἡ Ἀστραπή συγκρούονται με τόλμη καὶ μανία!

δύναμι: χτυπώντας τὸ νάνο στὸ στήθος!

— Ὦχ! βογγάει αὐτός. Πεθαίνω! Ἐνας κακούργος... μεταμφιεσμένος σὲ κορίτσι με σκοτώνει! Βοήθεια!

— Θά μού πῆς πού εἶναι οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἐξάμβλωμα; γρυλλίζει ἡ Ρεγκίνα.

Καὶ ξανασηκώνει τὸ πόδι τῆς γιὰ νά τὸν χτυπήσῃ πάλι!

Αὐτὴ τῆ φορά ἡ Ἐλχίνα δὲν κρατιέται. Ἐκεῖ, μπροστὰ στὰ μάτια τῆς, σκοτώνουν τὸν «ῥαῖο τῆς, Κοντο-

στουήπη!»! Τί τή θέλει λοιπόν τή ζωή; Θά ριχτή έναντίον του διαβολικού και πανισχύρου κοριτσιού και θά πεθάνη πολεμώντας για τόν Κοντοστουήπη!

Με μιά άποφασιστική κίνησι ή άσχημη αλλά γεννα:όκαρδη Έλχίνα σηκώνει τή σκούπα της και τήν κατεβάζει με όρμη στό... κεφάλι τής Ρεγκίνας!

Η Βασίλισσα τών Δέκα, ξαφνιασμένη και σαστισμένη γυρίζει για νά δη ποιός τήν είχε χτυπήσει έτσι και, μ' ένα γρύλλισμα πού θυμίζει τίγρη, σηκώνει τή γροθιά της για νά συντρίψη τήν Έλχίνα!

Είναι ή σειρά του Κοντοστουήπη νά δράση τώρα. Βλέποντας σέ κίνδυνο τήν Έλχίνα, πού στό βάθος τήν πονάει και τήν συμπαθεί, ξεχνάει τό δικό του κίνδυνο και τό δικό του τράμο.

Τινάζεται όρθιος, άρπάζει τό σηκωμένο χέρι τής Ρεγκίνας, εφαρμόζει μιά λαβή ζίου-ζίτσου και ή Βασίλισσα τών Δέκα στρφογυρίζει στόν άερα και έξακοντίζεται έξω, άπό τό άνοιχτό παράθυρο!

Ο Κοντοστουήπη τήν άκολουθει μουρμουρίζοντας:

— Όρίστε χάλια! Μ' έκα νε νά παραφερθώ και νά χτυπήσω μιά γυναίκα εγώ, ό ίππάτης Κοντοστουήπη!

Βγαίνει πρτώντας άπό τό παράθυρο προσγειώνεται: στή βεράντα και... τó αίμα του παγώνει στις φλέβες του!

Δέκα άντρες στέκονται γύ-

ρω του, στή βεράντα! Δέκα ψηλοί, ρωμαλέοι άντρες με πράσινες στολές, πού μοιάζουν με τών Υπεράνθρώπων! Οί Δέκα Υπεράνθρωποι τού Κακού, οί σύντροφοι τής Ρεγκίνας!

Ο Κοντοστουήπη δέν προλαβαίνει νά άπογειωθή πάλι. Χέρια άτσάλινα και στιβαρά τόν άρπάζουν άπ' όλες τες μεριές!

— Μανούλα μου!, τραυλίζει ό νάνος. Σθήνω!...

Και λιποθυμάει!...

Ο νάνος και τó... Βόλλεϋ μπώλ!

Α ΕΝ είχαν πάει περίπατο οί Υπεράνθρωποι, όπως ειπε ό Κοντοστουήπη στή Ρεγκίνα. Είχαν συνοδεύσει τήν Έλσα, τή γυναίκα του Υπεράνθρώπου, και τή Λάουρα, τήν άρραβωνιαστικιά του Κεραυνού, σ' ένα χωριό έξω άπό τή Νέα Υόρκη, για νά τες εγκαταστήσουν εκεί σ' ένα σπιτάκι, χωρίς κανένα στόν κόσμο νά τó ξέρη αυτό!

Ο Υπεράνθρωπος είχε άποφασίσει τό έκτακτο αυτό μέτρο, για νά μην κινδυνεύσουν νά σκοτωθούν ή νά αιχμαλωτισθούν οί δυό γυναίκες στήν έπίθεση τής Ρεγκίνας και τών Δέκα, πού, όπως ξέρουμε, οί ήρωές μας περιμένουν άπό καιρό(*)

Η Έλχίνα, ή άσχημη βασίλισσα τών Μερών με τó

(*) Διάβασε τά τεύχη 70 και 71

πράσινο μούτρο, είχε άκομηθή νά ακολουθήση τήν "Ελσα καί τή Λάουρα.

— Δέν άφήνω έγώ τόν «ώοαίο» μου Κοντοστούπη!, έδύλωσε παλληκαρίσια μορφήζοντας κωμικά! Θέλω νά είμαι κοντά του τήν ώρα του κινδύνου!

Τώρα, οί πέντε ήωές μας, ό μεγάλος 'Υπεράνθρωπος, ό ξακουστός Έλληνας 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, ή γυναίκα του 'Αστοαπή, ό γυιός του 'Υπερο ανθρώπου Κεραυνός καί ό γυιός του 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο 'Υπερέλληνας, τó Παιδι-Θαύμα, γυρίζουν πίσω στη Νέα 'Υόρκη, πετώντας καί σκίζοντας τόν άέρα σαν πέντε γιγάντια πολύχρωμα πουλιά.

— "Ισως καί νά μη νίνη καμμιά επίθεση, λέει ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο καθώς πετούν. "Ισως οί πληροφορίες σου νά υήν ήσαν σωστές, 'Υπεράνθρωπε!

— 'Αδύνατον!, άπαντάει ό ήρωας τών ήρώων. Τήν πληροφορία για τήν Ρεγκίνα καί τούς Δέκα μου τήν έδωσε ένας ίθαγενής κάτοκος του πλανήτη 'Αφροδίτη καί ξέρω ότι ό λαός τής 'Αφροδίτης έχει κατασκόπους στον Ποσειδώνα, γιατί φοβούνται επίθεση από τόν πλανήτη αυτό! Δέν είχε, λοιπόν, κανένα συμφέρον νά μου πη ψέματα! 'Εξόλλου, δέν έχουμε τίποτα νά χάσουμε παίρνοντας ώρισμένα μέτρα, πού...

— Κιττάξτε!, φωνάζει ξαφνικά ή 'Αστραπή. Κιτ-

τάξτε εκεί κάτω! Στη βεράντα!

"Εχουν φτάσει τώρα πάνω από τó σπίτι τους.

Στη βεράντα, διαδραματίζεται μια κωμικοτραγική σκηνή. Οί Δέκα 'Υπεράνθρωποι του Κακού γρονθοκοπούν άλύπητα τόν Κοντοστούπη, πού τó μικροσκοπικό κομμάτι του πετάγεται σαν υπάλλα από τόν ένα στον άλλο. 'Ο νάνος, πού έχει συνέλθει στο μεταξύ από τή λιποθυμία του, ουλιάζει με άπόγνωση:

— Μή! 'Αφήστε με! Θά πάθω συγκοπή, σάς λέω! Θά πάθω συγκοπή! "Ωχ, ή καρδούλα μου!

'Η Ρεγκίνα, πού στέκεται πιό πέρα, τού λέει κάθε τόσο:

— Πού είναι οί 'Υπεράνθρωποι, παλιόνανε; Πού είναι οί 'Υπεράνθρωποι;

— Δέν... δέν ξέρω!, άπαντάει ό Κοντοστούπης. Σιγά ντέ! Δέ βαράνε έτσι! Δέν έχεις παίξει ποτέ σου... βόλλεϋ - μπώλ, βρέ μαντράχαλε; "Ωχ!

— 'Εμπρός!, λέει ό 'Υπεράνθρωπος στους δικούς του. Είναι ή Ρεγκίνα καί οί Δέκα. "Ας άρνίσιουμε έμεις πρώτοι τήν επίθεση!

Γέουνον προς τά κάτω καί κατεβαίνουν γοργά, σαν γεράκια πού ρίχνονται στη λεία τους!

— Πού είναι οί 'Υπεράνθρωποι; άκούγεται πάλι ή φωνή τής Ρεγκίνας.

— Παρόντες!, φωνάζει ό 'Υπεράνθρωπος.

Και οι Προστάτες της Άνθρωπότητας, οι Ήρωες του Καλού, οι Υπέρμαχοι του Δικαίου, όρμούν έναντιόν των νέων Έχθρών του Κόσμου!

Όρμούν έναντιόν τους με τις γροθιές σφιγμένες, αποφασισμένοι να θυσιάσουν τον έαυτό τους για να σώσουν την Άνθρωπότητα από την όμορφη και σατανική Ρεγκίνα και τους Δέκα Υπερανθρώπους του Κακού!

Η μάχη που έπακολουθει εκεί, στη βεράντα του σπιτιού και μέσα στον κήπο που ζώνει όλόγυρα τó σπίτι, εϊ-

Ό Υπερέλληνας μένει ασάλευτος κάτω από τó σφίξιμο των μπράτσων τους!

ναι τρομακτική σέ διαίότητα λύσσα και όρμη.

Καθώς οι Υπεράνθρωποι έπιτίθενται, ή Ρεγκίνα και οι Δέκα παρατούν τόν Κοντοστούπη, γυρίζουν και, με άστραπιαία ταχύτητα, παίρνουν θέσεις μάχης.

Η Ρεγκίνα και ό Ένα αντιμετωπίζουν την Άστραπή. Ό Δύο και ό Τρία τόν Υπεράνθρωπο. Ό Τέσσερα και ό Πέντε τόν Έ λ Γ κ ρ έ κ ο. Ό Έξη κι' ό Έπτά τόν Κεραυνό και ό Όκτώ κι' ό Έννέα τόν Υπερέλληνα.

Περισσεύει ένας, ό Δέκα. Αύτός όμως έχει κιόλας συμπλακή με τόν Κοντοστούπη, που ξαναβρήκε τó θάρρος του και σφυροκοπεί τόν Δέκα με γροθιές, κλωτσιές και... κουτουλιές φωνάζοντας:

— Δέκα! Να μη με λένε Κοντοστούπη, αν δε σε κάω.. δέκα κομμάτια!

Οί πρώτες γροθιές, πέφτουν με τρομακτική δύναμη, κάνοντας τά κορμιά των αντιπάλων να άνηχούν βουερά σαν πελώρια τύμπανα, που τά χτυπούν γιγάντια σφυριά! Από τά στήθη τους ξεπηδούν κραυγές πόνου και τά μάτια τους πετσών σπίθες θυμού και μίσους!

Οί Υπεράνθρωποι βρίσκονται σέ δύσκολη θέση, γιατί αντιμετωπίζουν ό καθένας δυό αντιπάλους συγχρόνως.

Έχουν όμως ένα μεγάλο πλεονέκτημα με τó μέρος τους: Ξέρουν όλοι τους περίφημο ζίου - ζίτσου που άγνοούν έντελώς ή Ρεγκίνα και οι

Δέκα. Και εφαρμόζουν συντριπτικές λαβές, που εξουδετερώνουν την αριθμητική υπεροχή των αντιπάλων τους.

Μα η κατάσταση αλλάζει πολύ γρήγορα.

Ενώ ανταλλάσσει χτυπήματα με την Άστραπή, η Ρεγκίνα παρακολουθεί τη μάχη με την άκρη του ματιού της και κάνει τα σχέδιά της σαν πραγματικός στρατηγός. Δυο σημεία φαίνονται επικίνδυνα για τους Δέκα: το μέρος όπου μάχεται ο Υπεράνθρωπος, χτυπώντας αλύπητα τους δυο αντιπάλους του και το μέρος όπου ο Υπερέλληνας στριφογυρίζει με τη θρυλική ταχύτητά του χωρίς αυτόι να προλαβαίνουν να του ανταποδώσουν τα χτυπήματά του!

— "Ενα!", διατάζει η Ρεγκίνα, αυτόν που πολεμάει στο πλευρό της. Πήγαινε να έπιτεθής εναντίον του Υπεράνθρωπου! "Άσε με μόνη μου με την Άστραπή! Τέσσερα!" "Άφησε τον Έλ Γ κ ρ έ κ ο και όρμησε πάνω στον Υπερέλληνα!

Και ενώ οι σύντροφοί της υπακούουν στη διαταγή της, η Ρεγκίνα συμπλέκεται με την Άστραπή σε μια έκπληκτική μονομαχία, όπου και η μία και η άλλη χρησιμοποιούν όλη τη δύναμή τους κι' όλη την επιδεξιότητά τους.

Οι γροθιές της Άστραπής κάνουν το κορμί της Ρεγκίνας να στριφογυρίζη σαν σβούρα στον αέρα, ενώ από το στήθος της ξεφεύγουν ούρ-

Ο νάνος παλεύει με γροθιές, κλωτσιές και κουτουλιές!

λιαχτά πόνου και μανίας.

Μα και τα χτυπήματα της Βασίλισσας των Δέκα εκσφενδονίζουν την κόρη του Υπεράνθρωπου μακριά, με τα χαρακτηριστικά του προσώπου της συσπασμένα από την οδύνη!

"Όταν, όμως, σε μια στιγμή, η Άστραπή κι' η Ρεγκίνα συμπλέκονται από κοντά και η Άστραπή κατορθώνει να εφαρμόση πάνω της μια λαβή ζιου - ζίτσου, η Βασίλισσα των Δέκα βλέπει το χάρο με τα μάτια της!

Προσπαθεί νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὴ λαβὴ τῆς κόρης τοῦ Ὑπερανθρώπου, χωρὶς νὰ τὸ καταρθῶν!

Νοιώθει τὰ κόκκαλά της νὰ τρίζουν καὶ τὴν ἀνάσα της νὰ πιάνεται! Ἕνας διαπεραστικός πόνος κάνει τὸ κορμὶ της νὰ σπαρταράη καὶ τὰ αὐτιά της νὰ βουίζουν ὡς νὰ χτυποῦν χίλιες καμπάνες μέσα στὸ κεφάλι της!...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος
καὶ ὁ Ὑπερέλληνας

ΚΑΤΩ, ἡ μάχη συνεχίζεται με ἀφάνταστη ἀγριότητα ἀνάμεσα στοὺς Ὑπερανθρώπους καὶ στοὺς Δέκα. Ὁ Ὑπερανθρωπος κί' ὁ Ὑπερέλληνας περιουὶν κρισίμες στιγμές, γιὰτὶ ἀντιμετωπίζουν τρεῖς ἀντιπάλους ὁ καθένας! Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἡ Ρεγκί νὰ ἤλπισε ὅτι θὰ τσάκιζε τὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ τὸ Παιδί - Θαύμα κί' ἔτσι θὰ συνέτριβε ἔπειτα με ὅλους τοὺς συντρόφους της τοὺς υπόλοιπους Ὑπερανθρώπους εὐκόλα.

Μὰ δὲν εἶχε προβλέψει ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα οὔτε τὴ δύσκολη θέσι, στὴν ὁποία τὴν εἶχε φέρει τώρα ἡ Ἀστρατη, οὔτε τὴ μαχητικότητα τοῦ Ὑπερανθρώπου καὶ τοῦ Ὑπερέλληνα!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος μάχεται ἐναντίον τῶν τριῶν Ὑπερανθρώπων τοῦ Κακοῦ με ὅλες τὶς θρυλικές δυνάμεις του, με ὅλη τὴν κεραυνοβόλο ἐπιθετικότητα του. Οἱ γροθι-

ές του χτυποῦν με ἀπίστευτη ὀρμὴ στέλνοντας δέκα μέτρα μακριὰ κάθε φοράν ἕναν ἀπὸ τοὺς Δέκα!

Μὰ, ὅπως κί' ὁ ἴδιος ἔτσι κί' αὐτοὶ εἶναι ἄτρωτοι! Δὲν παθαίνουν τίποτα ἀπὸ τὰ χτυπήματα καὶ ξαναγουρίζουν ἐναντίον τοῦ ἡρώος μας με ἀνανεωμένη ὀρμὴ κάθε φορά!

Ξαφνικά, συμβαίνει κατὶ ἀπροσδόκητο.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀντιπάλους τοῦ ὀρμαεὶ ἐναντίον τοῦ Ὑπερανθρώπου ἀπὸ πίσω καὶ τὸν ἀρπάξει με τὰ μπράτσα του ἀπὸ τὴ μέση. Γὴν ἴδια στιγμή, οἱ ἄλλοι δύο ἀρπάζουν τὸν Ὑπεράνθρωπο ἀπὸ τὰ μπράτσα καὶ τὸν κρατοῦν ἀκίνητο!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος προσπαθεὶ νὰ ξεφύγῃ, μὰ δὲν μπορεῖ. Ἔτσι ὅπως τὸν κρατοῦν οἱ ἀντίπαλοι του, δὲν ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ χρησιμοποῖσῃ τὴν κόλπα ζίου - ζιτσου. Στὴ δύναμι εἶναι ἰσόπαλος με τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του, ἐπομένως καὶ οἱ τρεῖς μαζί ἔχουν τριπλάσια δύναμι!

Καὶ τότε ἐκεῖνος παῦ τὸν κρατάει ἀπὸ πίσω, περνάει τὸ μπράτσο του γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ τοῦ ἡρώα τῶν ἡρώων καὶ ἀρχίζει νὰ τὸν σφίγγῃ με μιὰ τρομακτικὴ σύσπασι τῶν μυῶνων του!

Τὸν σφίγγει ἀδυσώπητα καγχάζοντας καὶ γρυλλίζοντας, ἄγρια καὶ θριαμβευτικά:

— Σὲ κρατῶ, Ὑπεράνθρωπε! Δὲ θὰ φύγῃς ἀπὸ τὰ χέρια μου παρὰ μόνο νεκρός!

Τὴν ἴδια στιγμή, πὶο πέ-
ρα, ὁ Ὑπερέλληνας... γλεν-
τάει! Τὸ Παιδί - Θαῦμα πού
εἶναι τὸ ταχύτερο πλάσμα
πού γέννησε ποτὲ ὁ κόσμος,
στριφογυρίζει γύρω ἀπὸ τοὺς
τρῆς ἀντιπάλους του σὰν
σφήκα καὶ μοιοᾶζει γροθιές
καὶ κλωτσιές μὲ τόση γογο-
ράδα, ὥστε οἱ ἀντίπαλοί του
δὲν προλαβαίνουν νὰ τὸν χτυ-
πήσουν κι' αὐτοί:

Ὁ Τέσσερα, ὁ Ὀκτώ κι'
ὁ Ἐννέα, πού ἔχουν ἀναλά-
θει τὴν ἐξόντωσι τοῦ Ὑπερ-
έλληνα ἀφρίζουν ἀπὸ τὸ κα-
κό τους, καθὼς δέχονται τὰ
χτυπήματά του χωρὶς νὰ
μποροῦν νὰ τοῦ τὰ ἀνταπο-
δώσουν!

— Κατασπέννο παιδί !
γρυλλίζουν. Ἄν σὲ πιάσουμε
στὰ χέρια μας, θὰ σοῦ πλη-
ρώσουμε μαζεμένες ὄλες τίς
γροθιές!

Καὶ πραγματικά.

Καθὼς ὁ Ὑπερέλληνας
περνάει μὲ ἀσύλληπτη ταχύ-
τητα κοντὰ στὸν Τέσσερα
αὐτὸς προλαβαίνει καὶ τὸν
ἀρπάζει ἀπὸ τὸ ἓνα χέρι!

Ὁ Ἐννέα δὲν χάνει τὴν εὐ-
καιρία. Πρὶν ὁ Ὑπερέλληνας
ἀντιδράσῃ, τὸν ἀσπάζει κι'
αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο χέρι καὶ
τὸν κρατοῦν ἀκίμητο!

Τότε ὁ Ὀκτώ κάνει κάτι
ἀνανδρῶ. Μὲ τὸ πρόσωπο συ-
σπασμένο ἀπὸ λύσσα καὶ μὲ
τίς γροθιές σφιγμένες, στέκε-
ται μπροστὰ στὸ αἰχμάλωτο
παιδί καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ σφυ-
ροκοπάῃ στὸ πρόσωπο μὲ
τίς γροθιές του μὲ ἀπερίγρα-
πτη μανία!

Γρυλλίζοντας καὶ μουγγρί-
ζοντας ἀπὸ δίψα ἐκδικήσεως,
ὁ Ὀκτώ χτυπάει, χτυπάει,
χτυπάει, ἀλύπητα, συγκεν-
τρώνοντας σὲ κάθε χτύπημά
του ὅλη τὴν ὑπερφυσικὴ δύ-
ναμί του!

Τὸ κεφάλι καὶ τὸ κορμί
τοῦ παιδιοῦ συγκλονίζονται
κάτω ἀπὸ τὸ φοβερὸ αὐτὸ
σφυροκόπημα!

Τὰ μάτια του θολώνουν
τὸ μυαλό του ἔχει μεταβλη-
θῆ σ' ἓνα ἀπέραντο ἐργοστά-
σιο, ὅπου ἀντηχοῦν πυρετω-
δῶς ἀμέτρητα ἠλεκτρικὰ σφυ-
ριά!

Πιὸ πέρα ὁ Κεραυνὸς πα-
λεύει μὲ ἡρωϊσμὸ ἐναντίον
τῶν δύο ἀντιπάλων του, δί-
νοντάς τους τρομερὲς γροθι-
ές καὶ δεχόμενος χτυπήματα
ἐξ ἴσου τρομερά!

Ὁ Κοντοστόπης ἐξακο-
λουθεῖ νὰ συμπλέκεται μὲ
τὸν Δέκα, τρώγοντας ξύλο
τοῦ.. καλοῦ καιροῦ, δίνοντας
κι' αὐτὸς μερικὲς γροθιές.
κλωτσιές καὶ κουτουλιές καὶ
ἀπειλώντας τὸ Δέκα πὼς θὰ
τὸν κἀνῃ ...δέκα κομμάτια!

Τὸ μόνον μέρος ὅπου οἱ Ὑ-
περάνθρωποι ὑπερέχουν εἶ-
ναι ὁ τομεὺς τοῦ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ-
κ ο.

Ὁ Ἕλληνας ἔχει νὰ κἀνῃ
μόνο μ' ἓναν ἀντίπαλο, τὸν
Πέντε. Ὁ Πέντε εἶναι ὁ πιὸ
πεισματώδης κι' ὁ πιὸ ἐπιθε-
τικὸς ἀπὸ τοὺς Δέκα, ἀλλὰ
δὲν ξέρει κι' αὐτὸς ζίου - ζί-
τσου. Ἔτσι ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ-
κ ο δὲν δυσκολεύεται, ἔπειτα
ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ μερικῶν
χτυπημάτων νὰ τὸν ἀρπάζῃ,

νά του κάνη μιὰ λαβή ζιου-ζίτσου και νά τον πετάξη μακρὰ, ζαλισμένο και σκοτισμένο!

Μὰ ὁ Ἑλληνας δὲν προλαβαίνει νά τρέξη σὲ βοήθεια τοῦ γιουῦ του, τοῦ μικροῦ Ὑπερέλληνα, ποῦ ὑφίσταται ἀκόμα τὸ ἀνελέητο σφυροκόπημα τοῦ ὑπουργοῦ και ἀνανδρου Ὁκτώ!

Γιατί, κάθε φορά που γυρίζει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ὑπερέλληνα, ὁ Πέντε τινάζεται πάλι ὀρθιος και ρίχνεται ἐναντίον του ἀπὸ πίσω, ἀναγκάζοντας τὸν Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο νά συνεχίσῃ τὴ μάχη μαζί του!

Ἡ μάχη
συνεχίζεται!

ΓΙΑ μερικά λεπτά ἡ μάχη συνεχίζεται μὲ πείσμα και μαγία, χωρὶς καμμιά μεταβολή. Ἡ Ἀστραπή κρατᾷ αἰχμάλωτη τὴ Ρεγκίνα, οἱ τοεῖς ἀντίπαλοί τους κρατοῦν τὸν Ὑπεράνθρωπο και τὸν Ὑπερέλληνα ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο τινάζει κάθε τόσο μακρὰ του τὸν Πέντε και ὁ Δέκα μὲ τὸν Κοντοστούπη... ἀλληλοδέρνονται!

Και τότε συμβαίνουν τὸνα πάνω στ' ἄλλο, μὲ ἀστραπιαία γρηγοράδα, μερικά καταπληκτικὰ πράγματα.

Πρῶτα, ἡ Ρεγκίνα ποῦ κοντεύει πᾶ νά χάσῃ τὶς αἰσθήσεις της, κάνει μιὰ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια και ξεγλυστράει ἀπὸ τὴ λαβή

τῆς Ἀστραπῆς.

Ἐπειτα ὁ Κοντοστούπης καταφέρνει νά κάνη... κεφαλοκλειδῶμα στὸν Δέκα, νά τὸν βάλῃ χάμω και ν' ἀρχίσῃ νά του τρίβῃ.. τὸ μούτρο πάνω στὰ μυτερὰ βότσαλα τοῦ κήπου φωνάζοντας:

— Ἀγαπητέ μου Δέκα, σοῦ ζητῶ χίλιες φορές συγγνώμη, ἀλλὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νά σοῦ κάνω λίγο... μασσὰξ γιὰ νά σοῦ στρώσω λίγο τό... δέρμα! Θὰ σοῦ κάνω τὸ μουσουδι ροδαλὸ και τρυφερὸ σὰν κοριτσιού!

Ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο γιὰ δεκάτη φορά ἀποτινάζει μακρὰ του τὸν Πέντε και ἀποφασίζει νά χρησιμοποιήσῃ τὸ πιστόλι του, τὸ τραμερὸ ὄπλο του μὲ τὶς πολλές σκανδάλες και τὶς πολλές καταστρεπτικὲς δυνάμεις, μολονότι ἀμφιβάλλει ἂν θὰ μπορέσῃ νά κάνη τίποτα στὸν ἀτρωτὸ ἀντίπαλό του!

Τὸ τραβάει ἀπὸ τὴ θήκη του, πρὶν ὁ Πέντε ὀρμήσῃ πάλι ἐναντίον του και πιέζει τὴ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη ὀλες τὶς σκανδάλες!

Τρομακτικὲς και συντριπτικὲς δυνάμεις ἐξαπολύονται ἐναντίον τοῦ Πέντε, δυνάμεις ποῦ θὰ μπορούσαν νά σκοτώσουν, νά τσακίσουν, νά διαμελίσουν νά ἐξουθενώσουν και νά ἐξαφανίσουν ὅποιοδήποτε ἄλλο πλάσμα ἢ ἀντικείμενο!

Χτυπημένος κατάστηθα ἀπὸ τῆς δυνάμεις αὐτές, ὁ Πέντε δὲν συντρίβεται και δὲν ἐξουθενώνεται. Τινάζεται

δμως είκοσι μέτρα μακριά και πέφτει χάρω, ζαλισμένος και μισολιπόθυμος!

Ο Έλ Γκρέκο γυρίζει για να βοηθήσει επιτέλους το γυιό του, μα την ίδια στιγμή το σύμπλεγμα των τριών Υπερανθρώπων του Κακού με τον Υπερέλληνα σπάζει!

Το Παιδί - Θαύμα συγκεντρώνοντας όλη τη θέλησή του και επιστρατεύοντας κάθε ίχνος δυνάμεως και άντοχης μέσας του, κατορθώνει να αποδιώξει το σύννεφο της λιποθυμίας που τον τυλίγει, κάτω από τα άδυσώπητα χτυπήματα του άνανδρου Όκτώ, να λυγίσει τα γόνατά του και να τινάξει προς τα εμπρός τα πόδια του απότομα.

Το χτύπημα άπροσδόκητο και δυνατό, βρίσκει τον έχθρο του κόσμου στο στομάχι, κάνοντάς τον να διπλωθεί στα δύο. Καθώς ο Όκτώ σκύβει κρατώντας το στομάχι του, το γόνατο του Υπερέλληνα σηκώνεται γοργά και τον χτυπάει στο σαγώνι.

Το κορμί του «8» κάνει μια άλλωληρη στροφή στον άερα. Πέφτει χάρω, τινάζεται πάλι όρθιος και κάνει να όρμηση πάλι εναντίον του Υπερέλληνα με τις γροθιές ύψωμένες, βλαστημώντας φριχτά!

Μα δέν προλαβαίνει! Το πιστόλι του Έλ Γκρέκο έξακοντίζει εναντίον του τις τρομακτικές δυνάμεις του και ο «8» έκσφειδονίζεται μακριά μισολιπόθυμος.

Την ίδια τύχη δοκιμάζει κι, η Ρεγκίνα που, έλευθερωμέ-

νη από τη λαβή της Άστραπής, επιτίθεται εναντίον του Έλληνα γρυλλίζοντας άγρια σαν θηλυκός πάνθηρας!

Ο Υπερέλληνας μόνος τώρα με τους δυό αντιπάλους του, εφαρμόζει ένα κόλπο του ζιου - ζίτσου. Άνοίγει απότομα τα σκέλη του, τα τοποθετεί γέρα στη γή μπρός από τα πόδια του «4» και του «9», που τον κρατούν και συσπάει με δύναμη τους μύωνες των μπράτσων του!

Οι δυό έχθροι του κόσμου χάνουν την έπαφή του με το έδαφος, διαγράφουν ένα γοργό ήμικύκλιο στον άερα και βροντούν χάρω μπροστά στο Παιδί - Θαύμα!

Μα και ο Υπεράνθρωπος δέ μένει άογός. Μολονότι οι ένωμένες δυνάμεις των αντιπάλων του είναι πολύ μεγαλύτερες από τη δική του, μολονότι έτσι όπως τον κρατούν δέν μπορεί να χρησιμοποιήσει το ζιου - ζίτσου, έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα: το θάρρος του και τον όρκο που έχει δώσει να υπερασπίση την ανθρωπότητα από τους έχθρους της!

Σφίγγοντας τα δόντια του για να ύπομείνη τους πόνους που νοιώθει από το φοβερό σφίξιμο του λαιμού του, συγκεντρώνει όλη τη θέλησή του, πολλαπλασιάζει τις δυνάμεις του, κάνει μια σιωπηλή προσευχή στο Θεό και τραβάει τα μπράτσα του προς το στήθος του, λυγίζοντας τα γόνατά του.

Με τη μανούβρα αυτή, οι

ἀντίπαλοί του χάνουν την ἰσορροπία του. Κυλιούνται χάμω· και οἱ τέσσερις μαζί και τὴν ἐπομένη στιγμή, ὁ Ὑπεράνθρωπος τινάζεται... ὀρθιος, ξεγλυστρώντας μέσα ἀπὸ τὶς λαβὲς τῶν σατισμένων ἀντιπάλων του!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι περνοῦν τώρα σὲ μιὰ θυελλώδη ἐπίθεσι. Οἱ γροθῆς τοῦ Ὑπερανθρώπου, τῆς Ἀστραπῆς, τοῦ Κερανοῦ και τοῦ Ὑπερέλληνα κινουῦνται μὲ γρηγοράδα και ρυθμὸ χτυπώντας πάλι και πάλι ἐνῶ τὸ τρομερὸ πιστόλι τοῦ Ἑ λ γ κ ρ έ κ ο ἐπεμβαίνει κάθε φορά πού ἡ Ρεγκίνα και οἱ Δέκα δοκιμάζουν νὰ ἀντεπιτεθοῦν!

«Ὅσο γιὰ τὸν Κοντοστούπη, ἐξοκλειθεῖ νὰ κάνη... μασσόζ στὸν «ἀγαπητό του Δέκα!»

Ξαφνικά, ἡ φωνὴ τῆς Ρεγκίνας ἀντηγεῖ διαπεραστικά:

— Ἀκολουθήστε με, Δέκα! Δὲν μποροῦμε νὰ συνεχίσουμε τὴ μάχη! Ἀπαλλαγῆτε ὅπως μπορεῖτε ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους σας και ἐκκολουθήστε με. Ἀμέσως.

Και ἀπογειώνεται: μὲ μιὰ ἐκτίναξι. Οἱ σύντροφοί της τὴν ἀκολουθοῦν. Τελευταῖος ἀπογειώνεται: ὁ Δέκα, πού μὲ δυσκολία κατορθώνει νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ «μασσόζ», πού τοῦ κάνει ὁ Κοντοστούπη.

Οἱ Ὑπεράνθρωποι ἀπογειώνονται και τοὺς κυνηγοῦν. «Ὅχι γιὰ πολλὴν ὥρα ὅμως. Ὁ Ἑ λ γ κ ρ έ κ ο σταματᾷ τοὺς δικούς του.

— Ἄς γυρίσουμε πίσω, λέει. Μιὰ νέα μάχη μὲ τὴ Ρεγκίνα και τοὺς Δέκα μπορεῖ νὰ στραφῆ ἐναντίον μας! Ἄς τοὺς ἐλήρῃσουμε νὰ φύγουν μὲ τὴ σκέψι ὅτι εἴμαστε πῶ ὁ δυνατόι ἀπὸ αὐτοὺς κι, ἄς ἐτοιμαστοῦμε γιὰ τὸ μέλλον! Γιὰ νὰ τοὺς νικήσουμε ὀριστικά, πρέπει νὰ ἀνακαλύψουμε νέα μέσα καταστροφῆς!

Προσγειώνονται πάλι ὅλοι στὴ βεράντα τοῦ σπιτιοῦ, ἰκανοποιημένοι γιὰ τὴν πρώτη αὐτὴ νίκη τους ἐναντίον τῶν νέων Ὑπερανθρώπων τοῦ Κακοῦ.

Μόνον ὁ νάνος εἶναι μωτρωμένος, πού τοῦ ξέφυγε ὁ ἀντίπαλός του.

— Τὸν ἀχάριστο!, μουρμουρίζει. Ἐφυγε, ἐπάνω πού εἶχα ἀρχίσει νὰ τοῦ στρώνω τὸ δέρμα τοῦ προσώπου του.

Τὴ στιγμή ἐκείνη, ἡ Ἐλίνα θγαίνει ἀπ' τὸ σπίτι ὀρμητικά. Τρέχει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κοντοστούπη, ἐνῶ τὸ πρόσωπό της ἔχει πάρει μιὰ ἐκφρασι θαυμασμοῦ και τρυφερότητας, πού θυμίζει μουσοῦσι τρομαγμένης.. βατραχίνας!

Πρὶν ὁ νάνος προλάβη νὰ καταλάβη τί πρόκειται νὰ συμβῆ, τὰ μπράτσα της τεοατῶζους βασιλίσσας τῶν Μερῶν τὸν ἀγκαλᾷζουν!

— Ὠραῖε μου Κοντοστούπη!, κάνει ἡ Ἐλίνα. Ἄνδρεῖς μου Κοντοστούπη! Ἦσουν ὑπέροχος! Ἦσουν ἀφθαστος!

Και τοῦ δίνει δυὸ ρουφη-

χτά φιλιὰ στὰ μάγουλα!

Ὁ νάνος χλωμιάζει. Ἕνας κόμπος τοῦ στέκεται στὸ λαρύγγι. Θέλει νὰ φωνάξῃ καὶ νὰ ζητήσῃ βοήθεια, μὰ δὲν μπορεῖ!

Ἀνοίγοκλείνει τὸ στόμα του, ἀνοίγοκλείνει τὰ μάτια του, ἀνεβοκατεβάζει τὴ μύτη του καί... σωριάζεται λιπόθυμος!

Ἡ ἀπαιγωγή
τῆς κυβερνήσεως!

ΔΕΝ εἶναι προωρισμένοι νὰ ἡσυχάσουν οἱ Ὑπεράνθρωποι. Ἔχει περάσει μιά ὥρα ἀπὸ τὴ μάχη μὲ τὴ Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα. Οἱ ἥρωές μας εἶναι καθισμένοι στὴ θεράντα τοῦ σπιτιοῦ τους καὶ ἀναπαύονται.

Ἡ Ἐλχίνα πηγαينوέρχεται κουβαλώντας ἀναψυκτικὰ ποτὰ στὸν Κοντοστούπη, ποὺ ἔχει συνέλθει ἀπὸ τὴ λιποθυμία του!

Ὁ Ἐ λ γ κ ρ έ κ ο εἶναι ὀμόνος ποὺ δὲ γελάει μὲ τὰ καμώματα τοῦ νάνου, ποὺ δέχεται τὶς περιποιήσεις τῆς Ἐλχίνας μὲ ὕφος... ἑκατὸν πανήγυα Σουλτάνων τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶναι καθισμένος σὲ μιά πολυθρόνα μὲ τὰ μάτια κλειστά καὶ ἔχει βυθιστῆ σὲ σκέψεις.

Τὸ πρόβλημα — σκέπτεται — τῆς Ρεγκίνας καὶ τῶν Δέκα Ὑπεράνθρωπων τοῦ Κακοῦ εἶναι μεγάλο!, Ὁ κίνδυνος, ποὺ διατρέχει ἡ Ἀν-

θρωπότης ἀπὸ τοὺς νέους αὐτοὺς ἐχθροὺς τῆς, εἶναι τρομακτικός! Πρέπει νὰ ἐξοντωθοῦν πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά! Πῶς ὅμως; Εἶναι κι' αὐτοὶ ἄτρωτοι, σὰν τοὺς Ὑπεράνθρωπους τοῦ Κακοῦ! Πρέπει...

Ἕνα κουδοῖνισμα τηλεφώνου ἀκούγεται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ Ὑπερέλληνας μπαίνει μέσα καὶ βγαίνει πάλι ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, μὲ τὸ πρόσωπο συννεφιασμένο.

— Ἦταν ἓνα τηλεφώνημα ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων!, λέει μὲ ταραχή. Ἀπὸ τὸ Προεδρικό Μέγαρο! Ἡ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα ἀπήγαγαν ἀλόκληρο τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο μαζί μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς! Τοὺς ἔβαλαν ὅλους μέσα σ' ἓνα πλανητόπλοιο τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου, ἀπογειώθηκαν καὶ χάθηκαν μέσα στὸν οὐρανό! Φεύγοντας ἀφήσαν ἓνα σημεῖωμα ποὺ ἔλεγε: «Πρὸς τοὺς Ὑπεράνθρωπους! Ἡ Κυβερνήσις τῆς Ἀμερικῆς βρίσκεται στὰ χέρια μας! Ἄν θέλτε νὰ τοὺς ἐλευθερώσετε, μπορεῖτε νὰρθῆτε στὸν Πλανήτη Ποσειδῶνα! Ρεγκίνα».

Γιὰ μερικὲς στιγμὲς ἐπακολουθεῖ μιά θαθεῖα σιωπὴ, γεμάτη δέος.

Ἐπειτα ὁ Κεραυνὸς πετάγεται ὀρθὸς φωνάζοντας:

— Τί καθόσαστε; Πρέπει νὰ ξεκινήσουμε ἀμέσως γιὰ τὸν Πλανήτη Ποσειδῶνα! Πρέπει...

Μιά τρομακτική μέχη διεξάγεται ανάμεσα στους 'Υπερανθρώπους' και στους Δίκα 'Υπερανθρώπους' του Κακού της Ρεγκίνας!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος σηκώνει τὸ μπράτσο του κάνοντάς τον νὰ σωπᾶση.

— Σίγουρα, λέει ὁ ἥρωσ τῶν ἡρώων πού ἔχει τὴ μεγαλύτερη πείρα ἀπ' ὅλους πρόκειται γιὰ παγίδα! Ἡ Ρεγκίνα ἀπήγαγε τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν Κυβέρνησι τῆς Ἀμερικῆς γιὰ νὰ μᾶς παρασύρη στὸν πλανήτη Ποσειδῶνα καὶ νὰ δεχτοῦμε ἐκεῖ τὴν ἐπίθεσι ὀλόκληρου τοῦ τερατώδους λαοῦ τῶν ἐντόμων πού ζοῦν ἐκεῖ! Πρέπει νὰ πάρουμε τὰ

μέτρα μας, πρὶν πάμε νὰ πέσουμε στὴν παγίδα αὐτὴ! Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, ὁ Ἑ λ Γ κ ρ ἔ κ ο θὰ μᾶς ἐφοδιάση μὲ νέα ρολογάκια - ραδιομπούς καὶ νέες συσκευές πού κάνουν τὸν ἄνθρωπο ἀόρατο, γιὰτὶ αὐτὰ πού εἶχαμε καταστράφηκαν στὴ μάχη μας μὲ τὴ Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα, πρὶν προλάβουμε νὰ τὰ χρησιμοποιήσουμε! Ἐπειτα, δὲ θὰ πάμε ὅλοι εἰς τὸν Ποσειδῶνα! Θὰ φύγω γιὰ ἐκεῖ ἐγὼ μὲ τὸν Ὑπερέλληνα, θὰ ἐξετά-

σουμε την κατάσταση και θα σας ειδοποιήσουμε με τους ραδιοπομπούς μας!

— Μά... κάνει ο Έλ Γκρέκο.

— "Όχι!, τον διακόπτει ο 'Υπεράνθρωπος. "Έτσι πρέπει να γίνει. 'Ο Κεραυνός, ή 'Αστραπή κι' εσύ θα μείνετε εδώ και θα περιμένετε ειδήσεις μας. Στο μεταξύ, προσπάθησε να ανακαλύψεις κανένα νέο επίσημο όπλο για τον πόλεμο έναντι των νέων εχθρών μας! 'Ετοιμάσου, 'Υπερέλληνα!

— Είμαι πάντα έτοιμος, 'Υπεράνθρωπε, όταν πρόκειται για μάχη έναντι των εχθρών του κόσμου! απαντάει χαμογελώντας το Παύλι - Θαύμα.

'Ο Έλ Γκρέκο δεν φέρνει άλλες αντιρρήσεις. Καταλαβαίνει ότι ο 'Υπεράνθρωπος έχει δίκιο. 'Ανεβαίνει, λοιπόν, στο εργαστήριό του και κατεβαίνει σε λίγο φέρνοντας μαζί του τέσσερις μικροσκοπικές συσκευές, που ο 'Υπεράνθρωπος και ο 'Υπερέλληνας περνούν στο άριστο τους χέρι, δυο ο ένας και δυο ο άλλος σαν ρολογάκια.

"Έτσι τώρα οι δυο ήρωές μας είναι ο καθένας τους εφωδιασμένος με ένα ραδιοπομπό, με τον όποιον μπορούν να κουβεντιάσουν μεταξύ τους από τεράστιες αποστάσεις. καί με μια συσκευή που — όταν πιέσουν ένα κουμπι — τους κάνει άορατους...

Στον πλανήτη
Ποσειδώνα

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ κι' ο 'Υπερέλληνας σκίζουν τώρα την ατμόσφαιρα της Γης, σαν δυο μετέωρα, το ένα κόκκινο και το άλλο γαλάζιο, κατευθυνόμενοι προς τους πλανήτες, που περιφέρονται στο διάστημα γύρω από τον 'Ηλιο.

Μέσα σε λίγες στιγμές, βγαίνουν από την ατμόσφαιρα της Γης και βρίσκονται στο κενό που υπάρχει ανάμεσα στα άστρα. 'Εκεί δέν υπάρχει αέρας για να εμποδίσει τις κινήσεις τους και οι δυο ήρωές μας αναπτύσσουν ταχύτητα σχεδόν μεγαλύτερη από την ταχύτητα του φωτός ταξιδεύοντας ολόγεια προς τον πλανήτη Ποσειδάϊ.

'Ο Ποσειδάϊ είναι ένας από τους πιο μεγάλους και πιο μακρινούς πλανήτες του ηλιακού συστήματος. 'Η απόστασι που τον χωρίζει από τη Γη είναι τεράστια, αλλά οι ιπτάμενοι άνθρωποι ελαττώνουν την απόστασι αυτή γοργά.

Κάθε τόσο, ο 'Υπεράνθρωπος πιέζει ένα κουμπάκι του ρολογιού - ραδιοπομπού του και λέει:

«'Εδώ 'Υπεράνθρωπος! Με ακούς 'Ελ Γκρέκο;»

«Σε ακούω!, λέει η φωνή του 'Ελληνα μέσα από το ραδιοπομπό. "Όλα καλά;»

«'Όλα καλά!, απαντάει: ο 'Υπεράνθρωπος. Δέν συναντήσαμε ακόμα τίποτα στο

δρόμος μας! Πλησιάζουμε στον πλανήτη Ποσειδώνα!».

Λίγη ώρα αργότερα, ο Ύπεράνθρωπος κι' ο Ύπερέλληνας μπαίνουν στην ατμόσφαιρα του Ποσειδώνα, μιὰ άραιή και παράξενη, κιτρινωπή ατμόσφαιρα. Ο άέρας έχει μιὰ περίεργη μυρουδιά θειασφού!

Κάτω, στην έπιφάνεια του πλανήτη, έκτεινόνται άπέραντες βραχώδεις και άμμόδες έσοημοί, όπου κανένα ίχνος ζωής δέν διακρίνεται.

Μόνο προς τά δεξιά διακρίνεται κοντά στον όρίζοντα ένα είδος πόλεως με άλλόκοτα σπίτια, που θυμίζουν τις κωνοειδείς καλύβες τών Έσκαμώων.

Πιο πέρα, έξω από την πόλι, μέσα από την άμμο τής έρήμου ξεφύτρωνει ένα μαρμάρινο και μετάλλινο παλάτι.

— Φτάσαμε!, λέει ο Ύπεράνθρωπος. Κάπου εκεί, άνάμεσα στους κατοίκους του Ποσειδώνα, που μοιάζουν με μεγάλα όρθια μυρμήγκια, άνάμεσα στην Ρεγκίνα και στους δέκα σατανικούς συντρόφους της, βρίσκονται σιχμάλωτοι ο Πρόεδρος κι' οί ύπουργοί τής Άμερικής! Πριν πλησιάσουμε όμως άς γίνουμε άόρατοί, Ύπερέλληνα!

Άιπλώνουν κι' οί δυο τó δεξιό τους χέρι και πιέζουν τó κουμπάκι τής συσκευής που είναι περασμένη σαν ρολόι στο άρστερό.

Τίποτα δέν συμβαίνει!

Τά κορμιά τους έξακολουθούν νά είναι στέρεια και όρα-

τά!

Ξαναπιέζουν τά κουμπιά. Μά και πάλι τίποτα δέν συμβαίνει.

— Αυτό δέν μπορούσαμε νά τó προβλέψουμε!, λέει ο Ύπεράνθρωπος σφίγγοντας με λύσσα τις γροθίες του. Η ατμόσφαιρα του Ποσειδώνα έχει, φαίνεται, ώρισμένα συστατικά που έμποδίζουν τή συσκευή νά λειτουργήσει! Έλπίζω νά μη συμβαίνει τó ίδιο και με τó ραδιοπομπό!

Και πιέζει τó κουμπάκι του ρολογιού - ραδιοπομπού. «Εδώ Ύπεράνθρωπος! λέει. Καλώ τόν Έ λ Γ κ ρ έ κ ο! Έ λ Γ κ ρ έ κ ο, με άκούς;».

Ο ραδιοπομπός μένει σιωπηλός. Καμμιά άπάντησι δέν έρχεται νά χαϊδέψη τ' αυτιά του Ύπεράνθρώπου από τή μακρινή Γή.

..Ο ραδιοπομπός δέν λειτουργεί κι' αυτός!

Οί δυο ήρωές μας βρακοντάται άπομονωμένοι στο μυστηρκώδη πλανήτη Ποσειδώνα!

11 εναντίον 2

ΚΑΙ ΤΟΤΕ, ξαφνικά, πριν καταλάβουν καλά - καλά τί συνέβη, ο Ύπεράνθρωπος κι' ο Ύπερέλληνας βρίσκονται περικυκλωμένοι από τή... Ρεγκίνα και τούς Δέκα Ύπεράνθρώπους του κακού!

Δέν πρόλαβαν νά δούν από που ξεφύτρωσαν. Δέν πρόλαβαν νά καταλάβουν πώς τους τριγύρισαν και βλέπουν άπό

κάθε κατεύθυνσι τούς πράσι-
νους Ὑπερανθρώπους καὶ τὴ
βασιλίσσά τους νὰ χύνονται
ἐναντίον τους μὲ τὰ ἀτσάλι-
να χέρια τους ἀπλωμένα, ἐνῶ
ἀπὸ τὰ μάτια τους ἀναπη-
δούν σπίθες μίσους καὶ μα-
νίας!

Ἡ σωτηρία τῶν δύο ἡρώ-
ων μας εἶναι ζήτημα γρηγορά-
δας καὶ εὐκίνησις.

Μὰ, ὅσο γρήγορος κι' ὅσο
εὐκίνητος κι' ἂν εἶναι ὁ Ὑπερ-
άνθρωπος, δὲν προλαβαίνει νὰ
ξεφύγη μέσα ἀπὸ τὸν κύκλο
τῶν θανάσιμων ἐχθρῶν του,
ποῦ τὸ ζῶνουν ἀπὸ παντοῦ!

Δέκα ἀτσάλινα χέρια, μὲ
ἀφάνταστη δύναμι, τὸν ἀρπά-
ζουν ἀπὸ τὸ λαιμό, τὰ μπρά-
τσα, τὴ μέση, τὰ πόδια καὶ
τὸν κρατοῦν, ὡς τεράστιες
ἀτσάλινες λαβίδες!

Ἡ ἦρωσ τῶν ἡρώων δὲν
μπορεῖ νὰ ἀντιδράσῃ! Δὲν
μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ! Δὲν ἔ-
χει τὴ δύναμι νὰ κινήσῃ τὰ
μέλη του! Καταβάλλει ἀπε-
γνωσμένες προσπάθειες, μὰ
δὲν μπορεῖ νὰ κἀν τίποτα,
δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴς
τρομερῆς λαβῆς τῶν ἀντιπά-
λων του!

Οἱ πέντε Ὑπεράνθρωποι
τοῦ Κακοῦ, ποῦ τὸν ἔχουν αἰ-
χμαλωτίσει, τὸν τραβοῦν
πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὸ ἀνά-
κτορο τῆς Ρεγκίνας, ποῦ ὑψώ-
νεται μεγαλόπρεπο μέσα στὴν
ἔρημο!

Φτάνουν ἐκεῖ, μπαίνουν ἀ-
πὸ τὴ μεγάλη του πόρτα ὅ-
που στέκονται φρουροὶ δυὸ
τεράστια μυρμηγκία μὲ πε-
ριεργὰ ὄπλα στὰ μπροστινά

τους πόδια, διασχίζουν ἕνα
διάδρομο, ὅπου ὑπάρχουν κι'
ἄλλοι τέτοιοι φρουροὶ καὶ
μπαίνουν σὲ μιὰ μεγάλη αἴ-
θουσα, στὴ μέση τῆς ὁποίας
ὑπάρχει ἕνα στρογγυλὸ τρα-
πέζι.

Στὸ μεταξύ, ἡ Ρεγκίνα καὶ
οἱ ὑπόλοιποι πέντε πράσινοι
Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ ἀ-
σχολοῦνται μὲ τὸν Ὑπερέλλη-
να.

Τὸ Παιδί - Θαύμα, ποῦ εἶ-
ναι τὸ πιὸ γρήγορο καὶ πιὸ
εὐκίνητο πλάσμα τοῦ κόσμου,
δὲν εἶναι εὐκόλη λεία γιὰ τοὺς
ἐχθροὺς τοῦ κόσμου.

Κάνοντας μιὰ συστροφή
τόσο γρήγορη, ὥστε τὸ μά-
τι δὲν προλαβαίνει νὰ τὸν δῇ
ὁ γιὸς τοῦ Ἐ λ γ κ ρ έ κ ο
ξεφεύγει ἀπὸ τὰ χέρια τῶν
δέκα, μοιράζει μερικές κα-
λοζυγισμένες γροθιές καὶ ἀ-
πομακρύνεται γοργά.

Οἱ ἀντίπαλοι του, ἀφρίζον-
τας ἀπὸ λύσσα, ρίχνονται ξο
πίσω του γιὰ νὰ τὸν πιάσουν.
Πιὸ εὐκόλα ὅμως θὰ μπορού-
σαν νὰ πιάσουν μιὰ ἡλαχτί-
δα!

Ὁ Ὑπερέλληνας ξεφεύγει
ἀδιάκοπα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ
δάχτυλά τους καὶ κάνοντας
μιὰ τοξωτὴ στροφή, παίρνει
μὰ πλάγια θέσι καὶ ἀντεπι-
τίθεται τόσο ἀπότομα καὶ ἀ-
προσδόκητα, καὶ οἱ γροθιές
του σφυροκοποῦν τοὺς ἀντιπά-
λους του μὲ τόση γρηγοράδα
ὥστε αὐτοὶ δὲν προλαβαίνουν
νὰ ἀνακόμουν τὴν ταχύτητά
τους καὶ νὰ ἀποφύγουν τὰ
χτυπήματά του!

Σκορπίζουν σασπισμένοι

καὶ ὁ Ὑπερέλληνας γέρνει πρὸς τὰ κάτω γιὰ νὰ ὀρμήσῃ πρὸς τὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν Ὑπεράνθρωπο.

Μὰ δὲν προλαβαίνει. Οἱ ἀντίπαλοί του μπαίνουν γοργὰ ἀνάμεσα στὸ παλάτι καὶ στὸ Παιδί - Θαῦμα καὶ ὁ Ὑπερέλληνας ἀναγκάζεται νὰ υποχωρήσῃ πάλι γιὰ νὰ μὴν πέσῃ στὰ χέρια τους!

Ὁ γυιὸς τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο καταλαβαίνει τώρα ὅτι ἡ συνέσις τοῦ κυνηγητοῦ αὐτοῦ εἶναι ἐπικίνδυνη καὶ ἄσκοπη.

Πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ πανουργία γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν Ὑπεράνθρωπο!

Ἀφίνει τοὺς ἀντιπάλους του νὰ πλησιάσουν πολὺ καὶ, ὑποκρινόμενος τὸν φοβισμένο, πετάει μὲ ὄλη του τὴ γρηγοράδα ὀλοίσια πρὸς τὰ πάνω καὶ χάνεται μέσα στὸν οὐρανό!

— Σταθήτε!, λέει ἡ Ρεγκίνα στοὺς συντρόφους τῆς ποὺ θέλουν νὰ συνεχίσουν τὸ κυνηγητό κι' ἐξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ πλανήτη. Δὲ θὰ μπορέσετε νὰ τὸν φτάσετε! Ὁ Ὑπερέλληνας εἶναι ἀφθαστος στὴν ταχύτητα! Ἄλλως τε, εἶναι προτιμώτερο νὰ τὸν ἀφήσουμε νὰ γυρίσῃ στὴ Γῆ καὶ νὰ φέρῃ καὶ τοὺς ἄλλους Ὑπερανθρώπους στὴν παγίδα μας! Ἄς πάμε τώρα στὸν Ὑπεράνθρωπο νὰ τὸν θέσουμε γιὰ πάντα ἐκτὸς μάχης, πρὶν μᾶς ξεφύγῃ κι' αὐτός!

Κάτι τρομερό!

ΓΙΑ ΛΙΓΗ ὥρα, ὁ Ὑπερέλληνας συνεχίζει τὸ ταξίδι του μέσα στὸ κενὸ διάστημα ἀνάμεσα στὰ ἀστρα. Ἀπομακρύνεται ἔτσι ἄρκετὰ ἀπὸ τὸν Ποσειδῶνα, πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς Γῆς.

Ξαφκικά, σταματάει. Κυττάζει πίσω γιὰ νὰ δεβαιωθῇ ὅτι οἱ Δέκα δὲν ἐξακολουθοῦν νὰ τὸν κυνηγοῦν κι' ἔπειτα στρίβει, κάνει ἓνα μεγάλο κύκλο καὶ πλησιάζει στὸν Ποσειδῶνα ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρά, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτός ἀπὸ τὴ Ρεγκίνα καὶ τοὺς δούλους τῆς.

Μπαίνει πάλι στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ πλανήτη, χαμηλώνει καὶ, πετώντας ἓνα μόνο μέτρο πάνω ἀπὸ τὴν ἄμμο τῆς ἐοήμου, κατευθύνεται πρὸς τὴν πολιτεία τῶν μυρμηγκανθρώπων καὶ πρὸς τὸ ἀνάκτορο τῆς Ρεγκίνας.

Ἔτσι ὅπως πετάει χαμηλά, δὲν τὸν βλέπει κανένας καὶ κατορθώνει νὰ φθάσῃ στὴ θεράντα τοῦ ἀνακτόρου, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτός.

Στὴ θεράντα ὅμως εἶναι τοποθετημένοι δυὸ φρουροί, δυὸ μυρμηγκάνθρωποι μὲ παράξενα ὄπλα στὰ μπροστινὰ πόδια τους.

Μόλις ἀντικρῦζον τὸν Ὑπερέλληνα, οἱ μυρμηγκάνθρωποι σαλεύουν ἄγρια τὶς κεραιές τους καὶ σηκώνουν τὰ ὄπλα τους.

Μὰ δὲν βρίσκουν τὸν καιρὸ νὰ δράσουν. Ὁ Ὑπερέλλη-

νας, γοργός, σαν άστραπή, τους άρπάζει από τις κεραίες, τους στριφογυρίζει στον άερα σά σφεντόνες και τους έξασκοντίζει μακριά.

Ο δυο τερατώδεις κάτοικοι του Ποσειδώνια ταξιδεύουν για λίγο στον άερα, πέφτουν τριάντα μέτρα μακριά και μένουν ασάλευτοι χάμω, νεκροί, με τὰ κορμιά τους τσακισμένα!

Ο Υπερέλληνας γυρίζει για να μπη μέσα στο άνάκτορο, μα σταματάει μαρμαρωμένος στην πόρτα της θεράντας.

Τò θέαμα που άντικρύζουν τὰ μάτια του τόν κάνει να ριγή και να σφιγγη τὰ δόντια από λύπη και θυμό.

Οί Δέκα έχουν άρπάζει τόν Υπεράνθρωπο απ' όλες τις μεριές και τόν κρατούν άκίνητο, ενώ η Ρεγκίνα του μιλάει ειρωνικά, κρατώντας στα χέρια της ένα παράξενο μετάλλιο στεφάνι με μυτερά άγκάθια στο έσωτερικό του.

— Ήρθε ή ώρα, Υπεράνθρωπε!, λέει με φωνή γεμάτη θρίαμβο. Θα σε άχρηστεύσω τώρα για πάντα! Ξέρω ότι δεν μπορώ να σε σκοτώσω, αλλά θα σε κάνω να μην μπορείς πια να κάνης τίποτα έναντιον μου και έναντιον τών δικών μου! Αν ήξερες τί πρόκειται να συμβη τώρα, θα προτιμούσες να πεθάνης παρά να σου κάνω αυτό που θα σου κάνω! Τò στεφάνι αυτό είναι μία από τις καλύτερες έφευρέσεις του μεγάλου πατέρα μου του Χουίξκρου!

Ένώ ό Υπερέλληνας κυτάζει σαστισμένος, ή Ρεγκίνα, με μία γρήγορη κίνηση περνάει τò στεφάνι στο κεφάλι του Υπεράνθρώπου.

Αυτό που έπακολουθει είναι κάτι τόσο τρομερό, τόσο φριχτό, τόσο άπαίσιο, τόσο πρωτοφανές, τόσο άνατριχιαστικό, ώστε για αρκετή ώρα ό Υπερέλληνας μένει ασάλευτος, με τò πρόσωπο χλωμό σαν νεκρού και με τὰ χαρακτηριστικά του συσπασμένα!

Όταν συνέρχεται κάπως από τόν ψυχικό κλονισμό που δοκίμασε κάνει να όρμηση μέσα στο δωμάτιο, μα συγκρατεί τόν εαυτό του.

«Όχι!, σκέπτεται. Η επέμβασί μου δεν μπορεί να σώση τόν Υπεράνθρωπο! Αυτό που του συνέβη είναι τόσο πρωτάκουστο, ώστε νομίζω ότι πρέπει να ειδοποιήσω τόν πατέρα μου! Μόνο ό Έ λ Γ κ ρ έ κ ο έχει ίσως τή δύναμη να τόν βγάλη από τή φριχτή κατάσταση στην όποια βρίσκειται ό ήρωσ τών ήρώων!...»

Υποχωρεί άθόρυθα προς τή θεράντα και ετοιμάζεται να άπογειωθεί, όταν με τήν άκρη του ματιού του διακρίνει κάτι που τόν κάνει να σταματήσει.

Στò πίσω μέρος του κτιρίου, άπλώνεται ένα είδος αύλης, όπου φυτρώνουν κάτι παράξενα φυτά γεμάτα χοντρά και μυτερά άγκάθια και μεγάλα λουλούδια, που σκορπίζουν μια βαρεία και δυσάρεστη όσμη.

Ἐνάμεσα στὰ φυτὰ αὐτά, ὁ Ὑπερέλληνας ξεχωρίζει ἕνα... πλανητόπλοιο!

Μυρμηγκάνθρωποι βαδίζουν πέρα - δῶθε γύρω του μὲ τὰ περίεργα ὄπλα τους στὰ μπροστινά τους πόδια, σαλεύοντας πρὸς κάθε κατεύθυνσι τὶς κεραίες τους, σὰν νὰ ὑποψιάζωνται κίνδυνο.

Μιά σκέψι ἀστράφει στὸ μυαλό τοῦ Ὑπερέλληνα.

Μήπως τὸ πλανητόπλοιο αὐτὸ εἶναι...

Τὸ παιδί
καὶ οἱ μυρμηγκάνθρωποι.

ΠΡΟΧΩΡΕΙ γοργὰ καὶ ἀθύρως καὶ μὲ χίλιες προφυλάξεις μέσα στὸν κήπο, ἔνάμεσα στὰ παράξενα ἀγκάθωτὰ φυτὰ.

Σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο σταματᾷ καί, κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα φυτό, ἀνασηκώνεται στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του καὶ κυττάζει.

Μὲ κόπο συγκρατεῖ μιὰ κραυγὴ ἐκπλήξεως καὶ θυμοῦ.

Ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ πλανητοπλοίου, διακρίνει στὸ ἐσωτερικὸ του τὸν πρόεδρο καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἀμερικῆς δεμένους στὰ καθίσματα!

Ἐνα τολμηρὸ σχέδιο σχηματίζεται στὸ μυαλό τοῦ μικροῦ Ὑπερέλληνα.

Πρέπει νὰ γυρίσῃ στὴ Γῆ γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ὑπόλοιπους Ὑπερανθρώπους γιὰ τὴν τρομερὴ, τὴ φριχτὴ, μοῖρα, πού συνάντησε στὸν Πο-

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ὑπερανθρώπου» καὶ τοῦ «Μ. Ἡρώς» πρέπει νὰ εἶναι ἠθικοὶ καὶ ἐργατικοί, ἀνδροπρεπεῖς καὶ τίμιοι καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ Καλὸ καὶ τὸ Δίκαιο!

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ὑπερανθρώπου» καὶ τοῦ «Μ. Ἡρώς» πρέπει νὰ εἶναι ὑπόδειγμα στὴν κοινωνία!

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

σειδῶνα ὁ ἦρως τῶν ἡρώων. Γατὶ ὁμως νὰ μὴν προσπαθῆσῃ νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ νὰ πάρῃ μαζί του καὶ τὸν Πρόεδρο καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Ἀμερικῆς;

Ἄν ἐνεργήσῃ γοργὰ, μπορεῖ νὰ καταφέρῃ νὰ θέσῃ ἐκτὸς μάχης τοὺς φρουροὺς νὰ μῆθ' στὸ πλανητόπλοιο καὶ ν' ἐκινήσῃ, πρὶν ἢ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα πάρουν εἰδησι καὶ δοκιμάσουν νὰ τὸν ἐμποδίσουν!

Λίγα θήματα πρὸς τὰ δεξιὰ του στέκεται ἕνας μυρμηγκάνθρωπος μὲ τὸ ὄπλο του ἑτοιμο.

Τὸ Παιδί - Θαῦμα πλησιάζει, πετώντας μιὰ σπιθαμὴ πάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος, χωρὶς τὰ πόδια του νὰ πατοῦν χάμω.

Φτάνει πίσω ἀπὸ τὸν τε-

ρατώδη, έντομοειδή κάτοικο του πλανήτη Ποσειδώνα και τον χτυπάει στο κεφάλι με μια κοφτή κίνηση της παλάμης του.

Ο μυρμηγκάνθρωπος σωριάζεται νεκρός.

Ο Ύπερέλληνας σηκώνει από χάμω το όπλο του και το περιεργάζεται. Είναι ένα μακρόστενο πιστόλι με σκανδάλη λεπτή σαν σύρμα.

Άλλοι φρουροί στέκονται ανάμεσα στον Ύπερέλληνα και στο πλανητόπλοιο. Το Παιδί - Θαύμα δεν μπορεί να τους θέσει όλους εκτός μάχης.

Για μερικές στιγμές, οι Ύπεράνθρωποι κυνηγούν τη Ρεγκίνα και τους Δέκα!

χωρίς να προκαλέσει θόρυβο και να γίνει έτσι αντιληπτός από τη Ρεγκίνα και τους Δέκα.

Αποφασίζει, λοιπόν, να χρησιμοποιήσει το όπλο που κρατάει. Βάζει το δάχτυλό του στη συμμάτινη σκανδάλη και την τραβάει, κάνοντας συγχρόνως την προσευχή του να μην κάνει το όπλο θόρυβο.

Πραγματικά, δεν ακούγεται παρά ένα πολύ σιγαλό σφύριγμα και οι φρουροί μυρμηγκάνθρωποι διαλύονται σε χίλα κομμάτια, που σκορπίζονται γύρω!

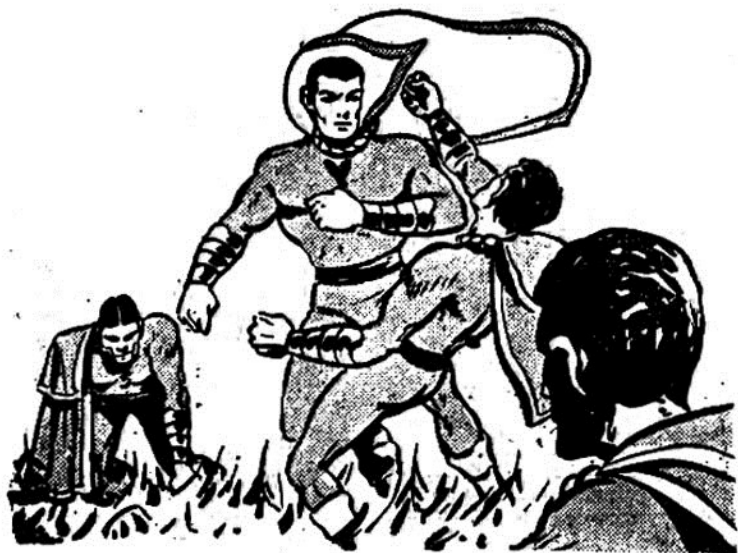
Ο Ύπερέλληνας δέ χάνει καιρό. Γοργός σαν άστραπη ρίχνεται προς το πλανητόπλοιο. Ένας μυρμηγκάνθρωπος όμως πετάγεται από ένα θάμνο και δοκιμάζει να του φράξει το δρόμο.

Ο Ύπερέλληνας σηκώνει το όπλο και άμεσα ο μυρμηγκάνθρωπος κατατρομαγμένος, πετάει χάμω το δικό του και στέκεται μπροστά του τρέμοντας ολόκληρος.

Το Παιδί Θαύμα διστάζει να τραβήξει τη σκανδάλη. Δεν μπορεί να σκοτώσει ένα άοπλο πλάσμα, έστω κι' αν πρόκειται για ένα τερατώδη κάτοικο του Ποσειδώνα! Δεν του το επιτρέπει ο ανδρισμός του αυτό!

Δεν μπορεί όμως και να αφήσει ελεύθερο, τον μυρμηγκάνθρωπο, γιατί, σίγουρα, θα τρέξει να είδοποιήσει τη Ρεγκίνα και τους Δέκα.

Αποφασίζει λοιπόν να... τον πάρη μαζί, ί του, στη Γη!

«Ο Υπεράνθρωπος παλεύει με τρεις πανίσχυρους αντιπάλους!

«Άλλως τε, σκέπτεται, θά είναι πολύτιμος για τον Έλ Γκρέκο! Ίσως με τη βοήθεια αυτού του πλάσματος κατορθώσει να λύσει το μυστήριο του οργανισμού της Ρεγκίνας και των Δέκα, που προέρχονται από μυρμηγκανθρώπους!

«Θά πεθάνω
από λύπη!»

ΤΟ ΠΛΑΝΗΤΟΠΛΟΙΟ με τον Υπερέλληνα, τον αιχμάλωτο μυρμηγκάνθρωπο και την κυβέρνησι της Αμερικής, ταξιδεύει τώρα ολόταχως μέσα στο διάστημα, κατευθυνό-

μενο προς τη Γη. Η Ρεγκίνα και οι Δέκα Υπεράνθρωπο του Κακού, απασχολημένοι με τον αιχμάλωτο Υπεράνθρωπο, δεν άντελήφθησαν τη δραπέτευσι του Υπερέλληνα και την απελευθέρωσι του Προέδρου και των υπουργών της Αμερικής.

Όταν το αντίλαμβάνονται, λίγη ώρα αργότερα, το πλανητόπλοιο με τους δραπέτες έχει απομακρυνθή αρκετά.

Μα η Ρεγκίνα είναι πεισματάρικη κι' έδικοιητική.

— Τό παλιόπαιδο! φωνάζει. Ξαναγύρισε και απελευθέρωσε τον Πρόεδρο και τους υπουργούς της Αμερικής! Έμπρός Δέκα! Δεν πρέπει

νά μᾶς ξεφύγει! Ἄφηστε τὸν Ὑπεράνθρωπο ἐδῶ! Δὲν ὑπάρχει φόβος νά μᾶς ξεφύγει ἀπὸ ἐκεῖ πού τὸν κλείσαμε, στὴν κατάστασι πού βρίσκεται!

Ἀπογειώνονται καὶ οἱ ἔντεκα μὲ μιὰ ταυτόχρονη ἐκτίναξι καὶ πετοῦν πίσω ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο ὡς ἔντεκα τεράστια πουλιά.

Σκίζουν τὸν ἀέρα τῆς ἀτμοσφαιρας κι' ἔπειτα τὸ κενὸ διάστημα μὲ ταχύτητα πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ ταχύτητα τοῦ πλανητοπλοίου καὶ εἶναι σίγουρο ὅτι σὲ λίγη ὥρα θὰ τὸ φτάσουν!

Ὁ Ὑπερέλληνας τοὺς βλέπει νά ἐρχονται ὀλοταχῶς, ἐλαττώνοντας γοργὰ τὴν ἀπόστασι πού τοὺς χωρίζει καὶ καταλαβαίνει ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος. Ἄν τοὺς φτάσουν, ἡ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα θὰ συντρίψουν τὸ πλανητόπλοιο καὶ ὁ πρόεδρος καὶ οἱ Ὑπουογοὶ θὰ πεθάνουν.

Τὸ Παιδί - Θαῦμα παίρνει γοργὰ μιὰν ἀπόφασιν. Τὸ πλανητόπλοιο εἶναι ἐφωδισμένο μ' ἓνα κανονάκι. Ρυθμίζει τὴν πορεία τοῦ σκάφους ὀλοίσια πρὸς τὴ Γῆ, λέει στοὺς ἐπιβάτες νά συγκεντρωθοῦν στὸ βάθος τῆς καμπίνας καὶ κάθετα μπροστὰ στὸ κανόνι.

Μὲ μεγάλη ἐπιδειξίτητα σκοπεύει καὶ πυροβολεῖ, γοργὰ καὶ σταθερά, χτυπώντας ἓνα - ἓνα τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κόσμου, καθὼς αὐτοὶ προσπαθοῦν νά φτάσουν στὸ πλανητόπλοιο!

Ὁ ὀβίδες, πού ἐξαπολύει ἐναντίον τοὺς τὸ κανόνι, σκάζουν πάνω στὰ στήθη τῶν Δέκα! Δὲν τοὺς σκοτώνουν, βέβαια, γιατί εἶναι ἄτρωτοι σὲ τέτοια χτυπήματα.

Τοὺς σπρώχνουν, ὅμως, πρὸς τὰ πίσω καὶ τοὺς κάνουν νά καθυστερήσουν, ἀνακόπτοντας τὴν ταχύτητά τους.

Ἔτσι, τὸ πλανητόπλοιο βρίσκει τὸν καιρὸ νά ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοὺς τρομεροὺς διώκτες του!

Τέλος, ἡ Ρεγκίνα ἀπελπίζεται. Βλέπει ὅτι πλησιάζουν πιά στὴ γῆ καὶ δὲ θέλει νά ξαναπάη ἐκεῖ ἔπειτα ἀπὸ τὸ μάθημα, πού τῆς εἶχαν δώσει οἱ Ὑπεράνθρωποι! Ἄλλως τε, πρέπει νά γυρίσῃ πίσω στὸν πλανήτη Ποσειδῶνα, κοντὰ στὸν αἰχμάλωτο Ὑπεράνθρωπο γιατί τώρα, ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ, πρέπει νά περιμένῃ ἐπίθεσι τῶν ἐχθρῶν τοῦ κόσμου!...

Τὸ πλανητόπλοιο φτάνει στὴ Γῆ.

Ὁ Ὑπερέλληνας τὸ προσγειώνει στὴν αὐλὴ τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου, στὴν Οὐάσιγκτων, ὅπου τὸ ἀφήνει, μαζὶ μὲ τὴν κυβέρνησιν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς δὲ βρίσκει λόγια γιὰ νά τὸν εὐχαριστήσῃ καὶ νά τὸν παινεύσῃ.

— Ἡ Κυβέρνησι κι' ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς σὲ εὐχαριστοῦν, Ὑπερέλληνα, γιὰ ὅ,τι ἔκανες γιὰ μᾶς!, τοῦ λέει. Καὶ εὐχαριστοῦν ἀκόμα περισσότερο τὴ μικρὴ, ἀλλὰ ἔνδοξη πατρίδα σου, τὴν Ἑλλά-

δα, πού έχει προσφέρει στην 'Ανθρωπότητα τούς μεγαλύτερους άνδρες τού κόσμου, ανάμεσα στους οποίους ξεχωρίζετε έσύ κι' ο πατέρας σου
 Ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο.

— Δυστυχώς, λέει στον Πρόεδρο, συνέβη κάτι φοβερό στην οικογένεια τών Υπερανθρώπων! Ο 'Υπεράνθρωπος...

Δέν έχει κουράγιο νά συνεχίση.

'Αρπάζει τò μυρμηγκάνθρωπο, κρεμάει τò όπλο πού είχε κυριεύσει στη ζώνη του και άπογειώνεται...

'Η ταχύτητα πού άναπτύσσει, όταν βρίσκεται ψηλά στον άέρα είναι κάτι άπερίγραπτο. Ο Πρόεδρος και οί 'Υπουργοί τόν χάνουν από τά μάτια τους μέσα σέ μιá στιγμή.

Λίγες στιγμές άργότερα, τò 'Ελληνόπουλο προσγειώνεται στη βεράντα το σπιτιού τών 'Υπερανθρώπων, όπου είναι καθισμένοι ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο, ο Κεραυνός και ή 'Αστραπή.

'Ακουμπάει τόν μυρμηγκάνθρωπο χάμω, τού κάνει νόημα νά μείνη άκίνητο και γυρίζει στον πατέρα του.

'Η έκφρασι τού 'Υπερέλλη να είναι: τόσο τρομερή ώστε ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο πετάγεται όρθιος με την άγωνία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του.

— 'Υπερέλληνα!, λέει γοργά. Τί συνέβη; Λέγε γρήγορα!

— Ο 'Υπεράνθρωπος.. ά-

Όσοι διαβάζουν τόν «'Υπεράνθρωπο» και τόν «Μ. 'Ηρώα» έχουν καθήκον νά είναι από τούς πρώτους στην τάξι τους και στην κοινωνία και νά διαπρέπουν σέ ύψηλά και ήθικά έργα.

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

παντάει με δυσκολία τò Παιδί - Θαύμα.

— Τί συνέβη στον πατέρα; ρωτάει με άνησυχία ή 'Αστραπή. Πές μας, παιδί μου!

— Ο 'Υπεράνθρωπος, συνεχίζει ο 'Υπερέλληνας, είναι αιχμάλωτος τής Ρευκίνας και τών Δέκα!

Ο Κεραυνός πετάγεται κι, αυτός όρθιος. Τά μάτια του άστράφτουν από θυμό.

— Θα τόν έλευθερώσουμε φωνάζει.

Ο 'Υπερέλληνας κουνάει με θλίψη τò κεφάλι μου.

— Τò πρόβλημα, λέει δέν είναι άπλώς τò νά έλευθερώσουμε! Είναι νά τόν άπαλλάξουμε από τή φριχτή κατάστασι στην όποια βρίσκεται! 'Εχω ακόμα μπροστά στά μάτια μου τò φριχτό δράμά του! 'Ακούστε τί συνέβη....

Όταν τò Παιδί - Θαύμα

τελειώνει την αφήγησί του, δάκρυα αναπηδούν από τὰ μάτια τῆς Ἀστραπῆς. Τὸ πρόσωπο τοῦ Κερανοῦ εἶναι χλωμό καὶ οἱ γροθιές τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο εἶναι σφιγμένες μὲ λύσσα.

— Θεέ μου!, μουμουρίζει ἡ Ἀστραπή! Θεέ μου! Γιατί νὰ συμβῆ αὐτὸ στὸν Ὑπεράνθρωπο; Πρέπει νὰ σώσουμε τὸν πατέρα Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο.

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο ἀπαντᾷ:

— Θὰ τὸν σώσουμε, Ἀστραπή! Θὰ τὸν σώσουμε ἢ θὰ πεθάνουμε!

Τῆ ἴδια στιγμῇ, ὁ Κοντο-

στούπης βγαίνει ἀνύποπτος ἀπὸ τὸ σπίτι στῆ βεράντα ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν Ἐλχίνα.

— Πού λές, ὠραία μου Ἐλχίνα, λέει ὁ νάνος μὲ στόμφο, ὅταν θὰ ξανασυναντηθῶ μὲ τὴν Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα θὰ τοὺς διαλύσω! Θὰ τοὺς ἀρπάξω καί...

Τὰ μάτια του ἀντικρίζουν ξαφνικὰ τὸν τερατῶδη μурμηγκάνθρωπο τοῦ πλανῆτη Ποσειδῶνα καὶ ἡ φωνή του πνίγεται στὸ λαρύγγι του.

— Ἐ; κάνει βραχνά. Τί; Πῶς; Ὡχ καρδούλα μου! Καὶ σωριάζεται λιπόθυμος...

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ: ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις. Ἀποκλειστικότης «Ὑπερανθρώπου».

Τί ἔχει συμβῆ στὸν Ὑπεράνθρωπο; Σὲ ποιά κατάστασι βρίσκεται γιὰ νὰ ταραχοῦν τόσο πολὺ οἱ δικοί του; Τὴν ἀπάντησι θὰ τὴν πάρετε στὸ ἐπόμενο τεύχος, ποῦ θὰ σὰς φέρῃ ρίγη στὴν καρδιά καὶ δάκρυα στὰ μάτια!

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Ὑπερανθρώπου»

—|73|—

εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ δραματικά τεύχη τοῦ ἀγαπημένου σας περιοδικοῦ!

Ἡ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα φοροῦν στοὺς Ἥρωες τοῦ Καλοῦ

ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Οἱ Δυνάμεις τοῦ Κακοῦ ἐπικρατοῦν πάνω στὴ Γῆ! Ἡ Ἀνθρωπότης στενάζει κάτω ἀπὸ μιὰ φριχτὴ σκλαβιά, κάτω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τῶν τυράννων, τῶν βδελυρῶν ἐχθρῶν τοῦ κόσμου!

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τοῦ κόσμου, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν παραδοθῆ στὴ Ρεγκίνα καὶ στοὺς Δέκα, καθὼς καὶ στὰ τερατώδη ὄντα, ποὺ φτάνουν σὲ ἀπανωτὰ κύματα ἀπὸ τὸν πλανήτη Ποσειδῶνα, ἐνῶ οἱ Ὑπεράνθρωποι εἶναι ἀνίκανοι ν' ἀντιδράσουν στὴ συμφορὰ αὐτή, γιὰτὶ καὶ οἱ ἴδιοι εἶναι αἰχμάλωτοι, ὑποταγμένοι σὲ μιὰ ἀλλόκοτη μοῖρα!

ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Τὸ πιὸ συγκινητικὸ τεύχος τοῦ «Ὑπερανθρώπου».

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οι αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας, Μικρού "Ηρώος, 'Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, κλπ., μπορούν να τα ζητήσουν από τα γραφεία μας, Λέκκα 22, εντός τῆς στοᾶς, καὶ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα καταστήματα διαφόρων πολέων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοπωλείον Ἀθαν. Τουφεξῆ, ὁδὸς Βενιζέλου καὶ Εὐριπίδου γωνία, ἔναντι Ἐμπορικῆς σχολῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλείον Ἀνδρέα Ρέκου, Ἐγνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλείον Ἰωάννου Μαναρίδη, Κ. Καρτάλη 4δ.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλείον Ἀθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλείον Ἀλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλείον Ἀλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλείον Ἰωάν. Τσοπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Βιβλιοπωλείον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλείον ΖΕΝΟ, Δανίας 6, Δυτικὸς τομεὺς ἀρ. 2.

ΣΙΔΝΕ-Υ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Σαλαπάτα.

ΑΔΕΛΑ-Ι-ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Παλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων Ἀθην. Τύπου.

Αγοράσες

τὸ τέταρτο ἀπὸ τὰ «Φθηνὰ Βιβλία Μεγάλων Συγγραφέων»,
τὸ περίφημο ἀριστούργημα

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΘΩΜΑ

πού κυκλοφόρησε σ' ὅλα τὰ περίπτερα; "Αν ὄχι, μὴ χά-
σης καιρό! Σπεύσε νὰ τὸ πάρης πρὶν ἐξαντηθῇ! Εἶναι
ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ συγκινητικὰ βιβλία πού ἔχουν γραφῆ ποτέ!

Μόνο μὲ 6 δραχμές, ἀγοράζεις ἓνα κομψὸ βιβλίο τῶν
164 σελίδων μὲ καλλιτεχνικὴ εἰκονογράφησι!

Ζήτησέ το ἀμέσως ἀπὸ τὰ περίπτερα!

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Έτος 2ον — Τόμος 9ος — Άριθ. τεύχους 72 — Δραχ. 2
Γραφεία: ὁδὸς Λέκκα 22 (ἐντὸς τῆς στοᾶς). Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικὸς Δ)ντῆς: Σ. Ἀνεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οἰκονομικὸς Δ)ντῆς Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγᾶς 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηδασιλίου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Ἀθήναι

Συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ:	Συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ:
Ἔτησίᾳ δρχ. 100	Ἔτησίᾳ Δολλᾶδια 4
Ἐξάμηνος » 55	Ἐξάμηνος » 2

Προσοχή

Μερικὰ πράγματα ποὺ πρέπει νὰ ξέρουν ὅλοι οἱ ἀναγνώστες μας:

1) Ὅσοι θέλουν νὰ τοὺς στείλουμε τεύχη ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ στέλνουν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα, ποὺ εἶναι 2 δραχ. γιὰ κάθε τεύχος.

2) Κάθε τόμος κοστίζει 14 δραχ. καινούργιος. Γιὰ νὰ σταλῆ ταχυδρομικῶς ἕνας τόμος χρειάζονται γραμματόσημα 2 δραχ.

3) Ἡ διβλαιοδεσίᾳ κάθε τόμου κοστίζει 5 δραχ.

4) Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες νὰ βάζουν τὰ σωστὰ γραμματόσημα στὰ γράμματά τους, γιὰτὶ ἀναγκαζόμαστε νὰ τὰ πληρώνουμε ἐμεῖς διπλά!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὅλα τὰ γράμματα καὶ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα καὶ οἱ ἐπιταγᾶς νὰ στέλνωνται στὴ διεύθυνσι:

Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Ἀθήνας

